

И ето, се мога
и пред вас и пред Бога
да кажа конешно: —
чрез родното село
на житие ново
аз турям втѣхъ!

... О, бѣлориз-братѣ, слѣдъ тѣхнѣтѣ вѣхъ
на робство негута, на незелени нѣтъ —
жетете жазъ книга — та у васъ гвѣздо
данъ се пробуде!... За срамъ на убогъ свѣтъ
не биве да стигне вѣдъ робство проклето;
и да се срамяме отъ баушанъ езикъ: —
и ний сме и мали царство подъ небето!
при царъ Силеско — царъ слованъ, великъ:
отъ будиже граде, та чакъ до Грѣд
ний властвъ сме и мали. Бѣлоризкиятъ языкъ
е бивалъ на сиратѣ, бивъ тепопелъ —
на вѣдѣ е таченъ родниѣтѣ езикъ.

Всѣга!... Срамъ не хваца! Изгуби мѣ вѣрѣ
вѣдъ мѣна сѣловѣ на златниѣ вѣдъ —
гѣла сме ирѣвѣ!... О, тетѣка ирѣвѣра!
и. Злато не ѣде мѣ да каѣдиме лекъ?

Когато жетете вий мѣлѣта книга
недѣитѣ забравѣ, те тѣла е зѣвѣтъ
за родна пробудѣ; те време е: стига!
де кажи мѣ вѣрѣ, — дѣлѣхъ сѣловѣ!